THE MARRIAGE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: Ο ΓΑΜΟΣ

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

Ποτέ δεν ήμουν φτιαγμένος για φόρμουλες. Ούτε στη γέννηση, ούτε στα 61. Οι σκέψεις μου πάντα βάδιζαν σε ευθεία γραμμή προς την πράξη, κι όσες λέξεις έμεναν πίσω επιβίωναν μόνο ως απόηχοι — ένας τόνος, μια χειρονομία, μια σιωπή που έλεγε περισσότερα από τη φράση.

Κι όλα ξεκίνησαν όταν παρατηρούσα τα ζευγάρια των αρχών του 1900. Γερά παντρεμένα, μακριές ζωές, και απιστίες που τις διαχειρίζονταν με την πιο αρχαία φιλοσοφία που επινοήθηκε ποτέ: ό,τι δεν βλέπει η καρδιά, δεν πονάει το μάτι. Τότε η απιστία ήταν οικογενειακή επένδυση. Τα παιδιά ήταν το υποπροϊόν, η δουλειά ήταν το πεπρωμένο, και οι γάμοι ήταν το μόνο πραγματικό έξοδο — οι φάκελοι πλήρωναν τη γιορτή, τα υπόλοιπα ήταν του ζευγαριού. Λένε ότι ήταν επειδή δεν υπήρχε τηλεόραση. Ούτε τοκ σόου. Ούτε περισπασμοί. Μόνο φαγητό, οικειότητα και η πρωτόγονη αλήθεια του να είσαι άνθρωπος.

Τι έκανα λοιπόν; Άρχισα να παντρεύομαι. Παντού.

Πολωνία, 1985. Η φάση πριν από τον γάμο ήταν αριστούργημα: εκείνη σου έδινε τα πάντα, οι συγγενείς σε λάτρευαν, και όλοι χαμογελούσαν γιατί ήξεραν ότι μετά την τελετή… θα ήσουν μόνος σου για τα επόμενα 50 χρόνια.

Και επειδή μεγάλωσα οκτώ χρόνια σε καθολικό οικοτροφείο, επέμενα σε δύο φάσεις: πρώτα το πνευματικό τελετουργικό, τα νομικά χαρτιά αργότερα. Πολύ αργότερα. Πολύ αργά. Για την ακρίβεια… ποτέ.

Από το 1985 ως το 1992, ο κόσμος πίστευε ότι είχα παντρευτεί σχεδόν τρεις φορές. Τα τελετουργικά ήταν τέλεια. Το νομικό κομμάτι; Ήμουν πάντα «μη διαθέσιμος».

Ὕστερα η ζωή έκανε ό,τι κάνει πάντα: μου έστειλε μια γυναίκα που ζούσε εκατό μέτρα από το σπίτι μου. Χάλασε το σύστημα. Με παντρεύτηκε πεπεισμένη ότι ήταν δική μου ιδέα. Την άφησα να το πιστεύει. Γιατί το να χάσω από εκείνη έμοιαζε με τη μόνη πραγματική νίκη. Αποτέλεσμα: τρία παιδιά, τριάντα τρία χρόνια γάμου.

Η ιστορία όμως δεν τελειώνει εκεί. Από το 1995 ως το 2015 μάζεψα άλλους έντεκα συμβολικούς γάμους σε όλο τον κόσμο. Ίδιο τελετουργικό, ίδια μαγεία, ίδια απόδραση. Ο κόσμος δεν με πίστευε. Ακόμη δεν με πιστεύει.

Και μια μέρα κατάλαβα κάτι απλό: δεν μπορούσα να παντρευτώ κάθε γυναίκα στη γη. Δεν μπορούσα να τις κρατήσω όλες. Μπορούσα όμως να κρατήσω τις στιγμές. Μία τη φορά. Γιατί οι γυναίκες — όλες τους — ήταν πάντα ανώτερες από εμάς τους άντρες.

Κι εγώ είμαι ακόμη εδώ, προσπαθώ ακόμη να τις κατακτήσω, μία στιγμή τη φορά. Γιατί αυτός είναι ο μόνος γάμος στον οποίο πίστεψα ποτέ ειλικρινά.

Nando